

Tweede Kamer

DER STATEN-GENERAAL

Toespraak Vereniging Oud-Parlementariërs, door de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, 6 oktober 2015

Ik open de vergadering. Hartelijk welkom in de Kamer. Terug op het thuishonk!

U kent allemaal de Voorzittershamer. Wat maar weinig mensen weten, is dat het een setje is. Er is ook een bel. Ze zijn allebei ontworpen door Bruno Ninaber van Eyben, die ook de gulden heeft ontworpen. De Kamer heeft de hamer en bel gekregen van het kabinet, bij de opening van deze nieuwe plenaire vergaderzaal (op 28 april 1992). “Een nieuwe Kamer kan niet zonder een nieuwe hamer”, zei minister Alders toen.

De Kamer is gebouwd op zulke verhalen. Achter iedere traditie, achter ieder attribuut, achter iedere plek in dit Kamergebouw gaat een verhaal schuil. Wist u bijvoorbeeld dat dat prachtige interieur van de Handelingenkamer grotendeels afkomstig is van een Engels postorderbedrijf? Of dat er 150 gekleurde stippen op het dak van deze plenaire vergaderzaal staan, die de 150 verschillende Kamerleden symboliseren? Sommige van die verhalen zijn bekend, maar de meesten worden niet geëxpliciteerd.

Of: wérden niet geëxpliciteerd, moet ik eigenlijk zeggen.

Dit jaar vieren we het tweehonderdjarig bestaan van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal. Op 16 oktober is het precies twee eeuwen geleden dat de eerste Verenigde Vergadering plaatsvond. Dat was in de Oude Zaal. Het is een belangrijke mijlpaal in onze geschiedenis. We staan stil bij de betekenis, bij de waarde van onze huidige parlementaire democratie. Het thema dat we daarbij hebben gekozen, is ‘vier mee’. De democratie is van ons allemaal. Als volksvertegenwoordigers hebben we de opdracht om vérder te kijken dan onze eigen achterban. We proberen de stem van 17 miljoen Nederlanders zo goed mogelijk te laten klinken, en nemen besluiten die in het belang zijn van het ‘geheele Nederlandsche volk’. Zo staat het in onze Grondwet.

Het is belangrijk dat mensen dat ook zien. Dat gebeurt steeds meer. Iedereen kan debatten volgen, of terugkijken via ‘debat gemist’. Tijdens ons jubileum willen we mensen ook – meer dan we normaal doen – naar binnen halen. Het is toch anders als

je hier rondloopt, en het Binnenhof zelf ervaart. Als historische plek, maar vooral: als het brandpunt van onze democratie.

Vanmiddag open ik een expositie, die gaat over transparantie en het ceremoniële karakter van de Kamer, en over het feit dat het Kamerwerk mensenwerk is – en dat door de eeuwen heen. Er hoort een *app* bij, en er is ook een speciale website. Vrijdag verschijnt het boek ‘In dit huis’, een wetenschappelijk verzamelwerk over de geschiedenis van de Tweede Kamer, en startten de Open Huizendagen. Het hoogtepunt van de viering is volgende week vrijdag, als de Bijzondere Verenigde Vergadering plaatsvindt. Dat wordt live uitgezonden op de televisie.

Dames en heren,

De eerste gezamenlijke vergadering van de Eerste en Tweede Kamer vond een beetje in de luwte plaats. Er was wel een publieke tribune, maar om daar te komen moest je behoorlijk je best doen – al was het alleen al de reis naar Den Haag, zonder auto’s en openbaar vervoer. Nu, twee eeuwen later, zetten we onze ramen en deuren wagenwijd open. We expliciteren onze geschiedenis. We vertellen de verhalen die veel mensen niet kennen, maar die horen bij het Kamerwerk. U bent onderdeel van die geschiedenis, van die verhalen. En daar mag u trots op zijn.

Ik wens u een mooie en productieve dag toe, en ik nodig u van harte uit om vanmiddag aanwezig te zijn bij de opening van de expositie.